

گزارش جامع تحلیلی از اعتصاب کارگران پتروشیمی بندر امام در ماهشهر

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

۱۷ مهرماه ۱۳۹۰

دور سوم اعتصاب بسیار با اهمیت توسط کارگران شرکت های پیمانکاری در شرکت سهامی پتروشیمی بندر امام - در نزدیکی ماهشهر- تا روز شنبه ۱۶ مهرماه ادامه پیدا کرد- توضیح تکمیلی در پایان متن-(۱). این اعتصاب یکی از پیشروترین فازهای عملی و بسیار پر اهمیت در مبارزات کارگران ایران در راستای یکی از خواسته ها و مطالبات مبرم خود یعنی برچیده شدن بساط شرکت- های پیمانکاری بوده است که باید در تلاش و فعالیت سازمانیافته ی کارگران و فعالین به دیگر بخش- های کارگری منتقل شود. با توجه به اهمیت مبارزه ی کارگران علیه شرکت های پیمانکاری لازم است با ابعاد واقعی و نکات مختلف این اعتصاب آشنا شد و اخبار و ظرائف و جنبه های متفاوت آن را به جنبش کارگری ارائه داد. از این طریق است که با گزارش و بررسی عینی و واقعی از این اتفاق می توان این اقدام درس آموز کارگران پتروشیمی بندر امام را به عنوان تجربه ای قابل تامل و تکرار - در وجوه قابل تأییدش- به دیگر کارگران معرفی کرد.

پس از دو دور قبلی اعتصاب(۲) که در برخی موارد(۴۰ ساعت اضافه کاری و افزودن موقتی صد تا صد و پنجاه هزار تومان به حقوق) با موفقیت همراه بوده و در مورد تبدیل قراردادها از شرکت های پیمانکاری به قرارداد مستقیم با شرکت اصلی(برچیده شدن شرکت های پیمانکاری) وعده ی مقامات و مدیران و مسوولین متحقق نشد، دور سوم اعتصاب کارگران که همان اعتصاب جاری است در سوم مهرماه آغاز شد. این دور اعتصاب مربوط به بخشی از کارگران پیمانکاری شرکت سهامی پتروشیمی امام بوده و شامل کارگران شرکتهای پیمانکاری منطقه ی ویژه ی ماهشهر نمی شود. در این دور، اعتصاب کارگران از یک نقطه نظر دیگر حائز اهمیت است و به نوعی باید اعلام کرد مشمول یک پیشروی قابل ذکر بوده است: ۱- اعلام کمیته ی اعتصاب کارگران و ۲- قرار دادن این امر در دستور فعالیت خود که: برای پایدار تر شدن مبارزات کارگری لاجرم باید برای ایجاد تشکل مستقل نیز اقدام کرد. همچنین این کمیته خواستار حمایت عملی دیگر کارگران از اعتصاب شد.

یکی از گفته های کارگران این است که محمود احمدی نژاد در سفرش به استان خوزستان قول برچیده شدن شرکت های پیمانکاری را داده است و شعار قرارداد مستقیم با شرکت پتروشیمی در اعتصاب ها از خواسته های اصلی کارگران بوده است. همچنین تبعیض کاملاً مشهود و آزار دهنده ای که بین حقوق ، مزایای کارگران استخدامی و پیمانکاری وجود دارد و نیز گرانی مسکن و پوشاک و مایحتاج کارگران در شهر ماهشهر(۳) و عدم امنیت شغلی از عوامل دیگر این عصبانیت کارگران و ادامه ی اعتصابشان بود.

در این اعتصاب روزانه تعدادی از کارگران پیمانکاری این شرکت در چند نوبت با راهپیمایی در اطراف ساختمان مرکزی این شرکت و دور زدن در اطراف آن به صورت پیاده روی و سر دادن شعار ، در اطراف این ساختمان تجمع کرده و سپس با اندکی پراکنده شدن، در دسته های چند نفری در

محوطه ی نزدیک به دفتر مرکزی تحصن می کردند. تعدادی از کارگران در محل کار دست از کار می کشیدند که متأسفانه کارگران رسمی و به ویژه تحت نفوذ و تهدید مدیران به ناچار مجبور به انجام کارهای کارگران اعتصابی می شدند. اگرچه تعداد زیادی از کارگران پیمانکاری با اعتراض و اعتصاب موافق‌اند اما به طور مستقیم تعداد نفرات حاضر در تجمع و تحصن به ۴۰۰ نفر میرسد. این کارگران - که هم شامل کارگران ساده و هم کارگران ماهر و تکنیسین‌ها می‌شوند - در ابتدای ورود و حدود دو تا سه دور دور دفتر مرکزی پیاده رفتن کار تحصن را آغاز می‌کرده و سپس در نقاط مختلف نزدیک به هم تحصن می‌کردند و در میانه‌ی زمان اعتصاب و بعد از ظهر نیز یک بار دیگر این کار را تکرار کرده و سپس اعلام می‌کردند که وعده‌ی ما فردا در همینجا و سپس به طرف سرویس‌های نقلیه می‌رفته و به خانه باز می‌گشتند.

قابل ذکر است که کل کارگران پتروشیمی بندر امام - یعنی کارگران هر شش شرکت - (۴) در حدود ۶۵۰۰ کارگر است. اما تنها ۴۳۰۰ تن از این کارگران تحت قراردادهای شرکت‌های پیمانکاری کار می‌کنند - و اکثراً از قومیت عرب هستند - و از میان این ۴۳۰۰ تن در حدود ۳۰۰ تن زن هستند که در اعتصاب شرکت نکرده‌اند.

از کل ۴۳۰۰ نفر معمولان تعداد ۳۰۰ الی ۴۰۰ نفر به شکل تحصن در محوطه، تجمع‌های پراکنده می‌کردند.

اعتصاب بخشی از ۴۳۰۰ نفر از کارگران تحت شرکت‌های پیمانکاری در "شرکت سهامی پتروشیمی بندر امام" به اندازه‌ی کافی امید بخش، شجاعانه و درس آموز هست و - آنچنانکه در برخی گزارشات و اخبار انجام گرفته - نیازی به تغییر و چند برابر کردن اعداد و ارقام نیست. (۵)

در ابتدا گاهی کارگران شعار داده‌اند: "ظریف کار دوستت داریم" و ظریف کار (مدیر عامل) نیز با لهجه‌ی شیرازی پاسخ می‌داده است: "به علی من هم شمار رو دوست دارم!" اما کارگران در روز - های بعد با هرچه بیشتر متوجه شدن از ماهیت این کارگزار سرمایه‌داری فریاد می‌زده‌اند: "ظریف کار / عامل پیمانکار!" و نیز شعارهای کارگران بر علیه نماینده‌ی شهر ماهشهر در مجلس نیز داده شده است: "حیاتی حیا کن / مجلس و رها کن" (۶)

در پارچه نوشته‌ی کارگران در محل تحصن نوشته شده بود: "ما خواهان اجرای مصوبه دولت محترم هستیم و بی‌عدالتی‌ها و تبعیض‌های موجود را تحمل نمی‌کنیم"

سه تن از کارگران به نام‌های عباسی، بدای و باقری توسط ماموران امنیتی دستگیر شدند و نیز چند نفر دیگر به اداره‌ی اطلاعات برده شدند و به چند نفر از کارگران اجازه‌ی ورود به مجتمع داده نشد اما با این وجود کارگران کماکان به روال گذشته و با وجود شرایط دشوار اما خستگی‌ناپذیر، در روز - های بعد و با وجود گرما و گرد و خاک به تجمع و تحصن خود ادامه دادند.

کارفرمایان، مدیران و به خصوص مقامات اداری و امنیتی پتروشیمی و مقامات شهر و استان ترس و وحشت بسیاری دارند که مبدا اخبار و گزارشات این اعتصاب به طور جدی به کارگران جاهای دیگر و به طور مشخص به کارگران پتروشیمی‌ها و پالایشگاه‌ها در آبادان برسد و به همین دلیل و با دستور شورای تامین استان تدابیر امنیتی شدیدی را اتخاذ کردند. (۷)

روش‌های متفاوتی از تطمیع، تهدید، تلاش برای راضی کردن کارگران از طریق سران اقوام و طوایف و گاه بی تفاوت بودن و رها کردن کارگران به حال خود برای شکستن اعتصاب توسط کارفرما و مدیران و مقامات سرمایه‌داری انجام گرفته و می‌گیرد. (۸)

ترکیب نمایندگان کارگران - و مثلاً سه نماینده ای که خواسته‌های کارگران را در ساختمان اداری و نزد مدیران منقل می‌کنند - به نحوی است که این نمایندگان می‌توانند با زبانی که مدیران نتوانند به آنها انگ خاصی بزنند از حقوق و مطالبات کارگران اعتصابی دفاع کنند.

با وجود تلاشی که برای تهدید و ایجاد رعب و وحشت و کنترل کارگران اعتصابی می‌شد (۹) و با وجود اینکه حتی تلاش می‌شد کارگران نیازمند به کار را در نقش اعتصاب شکن از شرکت‌های دیگر بر سر کار بیاورند، بسیاری از کارگران، اعم از شرکت کنندگان در اعتصاب و یا غیر آنها و حتی کارگران استخدامی در گفتگوهای بین خودشان بر این نکته تاکید می‌کنند که در صورتی که بر تعداد کارگران اعتصابی افزوده شود و مثلاً اکثریت آنان در اعتصاب شرکت کنند حتی با احتمال برخورد و به خشونت کشیده شدن اعتصاب، قطعاً مدیران و مقامات ناچار خواهند شد به خواسته‌های کارگران مبنی بر برچیده شدن شرکت‌های پیمانکاری تن دهند.

از آنجا که مدیران و مقامات، بسیار نگران گسترده شدن اعتصاب به کارگران استخدامی و اعلام حمایت آنان از اعتراضات همکاران خود که تحت استثمار شرکت‌های پیمانکاری هستند می‌باشند ضمن اینکه سعی می‌کنند با فشار و تهدید کارگران رسمی را وارد کنند که کارهای روی زمین مانده‌ی کارگران اعتصابی را انجام دهند، از طرفی نیز مشغول بررسی برای افزایش دستمزد کارگران رسمی هستند تا از این طریق بتوانند رضایت آنها را جلب کنند. ضروری است که به کارگران رسمی گفت که در اثر اعتراض کارگران پیمانکاری دستگاه سرمایه‌داری ناچار شده است حقوق کارگران رسمی را افزایش دهد و چنانچه این کارگران به دیگر کارگران اعتصابی بپیوندند علاوه بر افزایش حقوق و دریافتی‌های خود، باعث تقویت اعتراض و به ثمر رسیدن مبارزات همکاران خود در بخش-های پیمانکاری می‌شوند و در صورت تضعیف صفوف اعتراضی کارگران پیمانکاری، به زودی حمله به مطالبات و حقوق کارگران استخدامی نیز آغاز خواهد شد.

با توجه به موارد ذکر شده در فوق (و نیز عطف به موارد و دقایق و واقعیات توضیح داده شده در توضیحات تکمیلی در انتهای این گزارش) و با توجه به ضرورت مبارزه‌ی هر چه گسترده تر کارگران علیه شرکت‌های پیمانکاری لازم است به صورت هرچه وسیع تر و هرچه سازمانیافته تر برای برچیده شدن بساط شرکت‌های پیمانکاری که نقش عمده‌ای در تشدید استثمار کارگران ایران دارند (۱۰)، نکات مهم برشمرده‌ی زیر مورد توجه کارگران و به ویژه کارگران شرکت‌های پیمانکاری علی‌الخصوص در صنعت نفت و گاز و پتروشیمی و مشخصاً در مناطقی مانند ماهشهر و بندر امام و نیز آبادان و عسلویه قرار گیرد:

۱- کارگران اعتصابی در پتروشیمی بندر امام!

با وجود اینکه شما تا کنون تسلیم فریب‌ها و شگردهای حاکمیت سرمایه داری و مدیران و مسولان نشده اید اما لازم است به صورت گسترده به دیگر همکاران معترض خودآگاهی دهید که هرگز نباید تسلیم تهدید و تطمیع و یا پادرمیانی سران قبایل و شیوخ شد. باید صفوف اعتراض را هر چه متحد تر نگه داشت و تا کسب مطالبه‌ی حداقلی خود که حذف شرکت‌های پیمانکاری است به اعتصاب ادامه

داد. فرصت دوماه‌ی جدیدی که توسط عوامل سرمایه برای پایان دادن به این دور از اعتصاب شما عنوان شده چیزی جز تلاش برای درهم شکستن اعتراضات به حق شما نیست و ضروری است که کارگران با بررسی نقاط قوت و ضعف این دور از اعتصاب خود برای دست زدن به اعتصابی فراگیر و مستحکم تر برنامه ریزی کنند.

۲- کارگران رسمی و استخدامی !

لازم است که تقویت صفوف اعتراضی کارگران شرکت‌های پیمانکاری مد نظر کارگران رسمی قرار گیرد. نظام سود و سرمایه تلاش می‌کند مرحله به مرحله به صفوف کارگران حمله ور شود و درست به همین دلیل است که هم اکنون ضرورت دارد کارگران رسمی از مبارزات کارگران پیمانکاری حمایت کنند. آنان نباید نقش اعتصاب شکن را ایفا کنند و باید هرچه بیشتر از انجام کارهای کارگران اعتصابی شانه خالی کنند تا علاوه بر کاهش ظرفیت تولید به زودی باعث از کار افتادن کل پروسه‌ی تولید شوند.

۳- کارگران زن شرکت‌های پیمانکاری !

شما کارگران زحمتکش لازم است که به مبارزه و اعتصاب کارگران مرد هم طبقه‌ای خود بپیوندید. برای کارفرمایان مهم کسب سود و استثمار کارگران است و در این میان برای آنان کارگر زن و مرد تفاوتی نمی‌کند. این مبارزه، مبارزه‌ی طبقاتی است و جنسیت نمی‌شناسد.

۴- کارگران شرکت‌های پیمانکاری منطقه‌ی ویژه‌ی ماهشهر!

شما کارگران تحت استثمار شرکت‌های پیمانکاری در شرکت‌های دیگر منطقه و از جمله کارگران پیمانکاری منطقه‌ی ویژه‌ی ماهشهر بسیار ضروری است که به مانند دو دور قبل اعتراض و اعتصاب و مبارزات به کارگران اعتصابی بندر امام بپیوندید. در صورت موفقیت کارفرمایان و مدیران و مسولان برای خاموش کردن مبارزه‌ی کارگران بندر امام، مبارزات آتی دیگر کارگران در شرکت‌های دیگر نیز در معرض خطر قرار خواهد گرفت. اینک فرصت مناسب برای به هم پیوند دادن مبارزات کارگران شرکت‌های دیگر به مبارزه و اعتصاب کارگران بندر امام است تا با اعتراض جمعی ترو گسترده تر بتوانید خواسته‌ها و مطالبات خود را به کرسی بنشانید.

۵- کارگران پیمانکاری در شهرهای آبادان و عسلویه!

اکنون زمزمه و هراس سرمایه داران و کارفرمایان از کشیده شدن اعتصاب به آبادان و عسلویه در هر جا شنیده می‌شود.

اگر کارگران پیمانکاری در مناطق عسلویه و آبادان به مبارزه‌ی دلیرانه و جسورانه و آگاهانه‌ی کارگران بندر امام بپیوندند و اعتصاب‌های زنجیره‌ای خود را آغاز کنند و به صورت گسترده تر اعتصابات شکل بگیرد حاکمیت سرمایه داری به طور قطع عقب نشینی خواهد کرد و کارگران می‌توانند علاوه بر به دست آوردن این مطالبه‌ی خود یعنی حذف شرکت‌های پیمانکاری، از سویی برای ایجاد تشکل خود نیز گامی اساسی و جدی بردارند.

توضیحات تکمیلی:

عدد قبل از هر توضیح برای نشان دادن این است که این توضیح مربوط به کدام بخش از متن (بالاتر)

در روز شنبه ۱۷ مهرماه کارگران به اعتصاب خود ادامه نداده اند. شرح ماوقع درباره ی (۱) آخرین خبر از کارگران "اعتصاب در روز قبل یعنی در روز شنبه ۱۶ مهرماه در خبری با عنوان: اعتصابی در بندر امام- خبر تکمیلی" در سایت کمیته به آدرس زیر به طور مشروح مندرج است

www.k-

hamahangy.com/index.php?option=com_content&view=article&id=۳۶۴:۱۳۹۰-
۰۷-۱۶-۱۷-۰۵-۴۹

(۲)- در بهمن ماه ۸۹ کارگران تحت قرارداد شرکت "فریمکو" (یکی از شرکت های زیر مجموعه ی منطقه ویژه ماهشهر) دست به اعتراض زدند. اعتراض این کارگران به ۶ ماه حقوق معوقه بود که پس از ۵ روز با موفقیت به پایان رسید و همچنین باعث برکناری مدیر عامل این شرکت شد.

دومین اعتراض کارگران در این ناحیه در تیرماه ۹۰ از شرکت خوارزمی آغاز شد و ۱۱ روز طول کشید. به کارگران قول داده بودند که بعد از سه ماه حذف قرارداد با شرکت پیمانکاری حل انجام خواهد گرفت. اما این اتفاق نیافتاد و نیز وعده ی شرکتهای پیمانکاری مبنی بر پرداخت یکصد تا یکصد و پنجاه هزار تومان (۴۰ ساعت اضافه کاری) در ماه بابت اضافه کاری یک ماه پرداخت شد و دوباره قطع شد. اتفاق جالب در این اعتراضات این بود که حتی در جایی که کارگران پیمانکاری منطقه ویژه ماهشهر مستقیم در اعتصاب حضور نداشتند گاه پای پیاده تا محل پتروشیمی بندر امام میرفتند و تا پشت فنس های این شرکت خود را میسرساندند و با آن کارگران اعلام همبستگی می کردند.

(۳) - علاوه بر کم بودن سطح حقوق کارگران پیمانکاری، عدم امنیت شغلی، گاه قطع بیمه و عدم تمدید دفترچه بیمه درمانی و در عوض عدم پیگیری و اعتراض و هشدار اداره کار (همکاری دولت با پیمانکاران) و انواع مشکلات کاری و معیشتی، معمولن حقوق کارگران پیمانکاری به طور عادی با دو ماه تعویق پرداخت می شود. مثلاً وقتی کارگران برای ۶ ماه حقوق معوقه در زمستان سال قبل اعتراض می کردند در واقع ۸ ماه حقوق از پیمانکاران حقوق طلب داشتند. بعضی مواقع پیمانکار با وجود بدهکار بودن (حداقل) دو ماه حقوق به کارگران، به کلی ناپدید شده است.

علاوه بر پایین بودن مبلغ پایه ی حقوق کارگران پیمانکاری در مقایسه با کارگران استخدامی، درصد کسری از حقوق این کارگران نیز بیشتر است. به طوری که اگر بابت مالیات از حقوق کارگران استخدامی و رسمی ۱۰ درصد کسر میکنند از حقوق کارگران پیمانکاری تا حدود ۲۵ درصد کسر می شود و بدین ترتیب گاه این حقوق های چند برابر زیر خط فقر آنهم در شرایط گرانی و مشکلات معیشتی در ماهشهر و در شرایط طاقت فرسای آب و هوایی به دریافتی ای در حدود مبلغ ۲۸۵ هزار تومان میرسد. و حتی در صورت استفاده ی کارگر از مرخصی اضطراری دستمزد روز مرخصی نیز از حقوق اش کسر می شود.

یا مورد دیگری از ستمی که بر این کارگران پیمانکاری می رود این است که:

رسم اوپک این است که هر سال به یک کشور پاداش "بهره وری" می‌پردازد. در سال قبل به ایران پرداخت شد که سهم هر کارگر ۱۹ میلیون تومان میشده است. اما برای بعضی کارگران و در چند مرحله فقط تا سه میلیون تومان پرداخت شده است. که این مورد تنها شامل کارگران استخدامی شده و کارگران پیمانکاری از این مورد نیز مستثنا هستند.

گاه حتا دیده شده پس از تعلق گرفتن مبالغی حقوق‌های مربوط به پاداش به کارگران استخدامی بلافاصله برخی از اجناس کلیدی و ما یحتاج کارگران در شهر با افزایش قیمت به کارگران ارائه می‌شود زیرا بازاریان با شنیدن خبر پرداخت پاداش به کارگران، قیمت‌های خود را افزایش می‌دهند. این گونه گرانی‌ها برای کارگران استخدامی مشکلات معیشتی بسیار ایجاد کرده، چه رسد به کارگران پیمانکاری که اصولن مشمول اینگونه پاداش‌ها نیستند.

(۴) - "شرکت سهامی پتروشیمی بندر امام" شامل ۶ شرکت بسپاران، آب، نیرو، خوارزمی، کیمیا، فرآورش و بندر امام (شرکت مادر و ستادی) می‌شود.

(۵) - بعد از اعتصاب، برخی آمار غیر دقیق که احتمالن مبتنی بر به حساب آوردن کل کارگران استخدامی و پیمانکاری هستند به جای ارائه ابعاد واقعی اعتصاب تعداد اعتصاب‌کنندگان را با اعداد نادرستی مثلا ۶۵۰۰ نفر ارائه داد اند. و در واقع با نادیده گرفتن اینکه تمامی کارگران و از جمله کارگران استخدامی در اعتصاب نبوده‌اند و نیز تمامی کارگران پیمانکاری - یعنی علاوه بر کارگران زن بخش بیشتری از کل کارگران مرد تحت شرکت‌های پیمانکاری نیز - در اعتصاب شرکت نکرده‌اند، در ارائه‌ی تصویر دقیق از ابعاد این اعتصاب بسیار مهم، نا دقیق بوده اند.

برخی گزارش و اخبار حتا به اشتباه اعتصاب مهرماه را به مجتمع پتروشیمی ماهشهر نسبت میدهند در حالی که در این دور از اعتصاب، کارگران آن مجتمع در این اعتصاب شرکت نداشته‌اند. و این اعتصاب در شرکت دیگری - یعنی شرکت سهامی پتروشیمی بندر امام - اتفاق افتاده است .

(۶) - برای پیشگیری از هرگونه انگ زنی توسط مدیران و مقامات امنیتی و مذهبی و عوامل سرمایه که هر لحظه سعی می‌کنند کارگران اعتصابی را به بهانه‌های واهی تحت فشار قرار دهند کارگران ابتدا با صلوات دور هم جمع می‌شده و گاه نیز شعار " ما پیروان رهبریم / از حق خود نمیگذریم" سر میداده‌اند. اما یکی از کارگران می‌گوید : "در روز های بعدی شعارها کم کم داشت "بهتر" می‌شد. ولی اون شعار های دیگه فقط به خاطر این بود که کسی نتونه اتهام‌های دیگه به کارگران بچسبونه"

(۷) - مدیران و کارمندان پتروشیمی بندر امام از انجام هرگونه مصاحبه با رسانه‌ها منع شده‌اند. کارمندان و کارگران منع شده‌اند که حتا با همکاران خود در شرکت‌های دیگر و یا همکاران خود در شهرهای دیگر اطلاعاتی در این زمینه رد و بدل نکنند.

کسانی که پیشتر مجوز داشته‌اند به همراه خود و با نشان دادن کارت‌شان افرادی را همراه ببرند در زمان اعتصاب مجاز به انجام این کار نبودند. در صورتی که بنا به خواست مدیران چنانچه لازم بوده که فردی از خارج از شرکت وارد محوطه شود باید مکتوب توسط دفتر آن مدیر درخواست و مشخصات آن فرد فکس می‌شده است. بدین ترتیب قصد داشته‌اند تا از انتقال هرگونه اطلاعات مربوط به اعتصاب و تجمع این چند صد نفر کارگر به بیرون و به شرکت‌های مشابه در استان جلوگیری کنند.

(۸) - برخی پیمانکارها با دادن مقادیری برنج سعی کردند که از تعداد کارگران اعتصاب‌کننده بکاهند. مدیران در برخی موارد سعی کردند خوش خدمتی خود را به مقامات ارشد سرمایه دار نشان دهند. مثلاً یکی از مدیران با شادمانی و افتخار اعلام کرده که نام ۱۸ نفر از سردمداران اعتصاب را در دست دارد و می‌خواهد پدرشان را درآورد. جالب اینجاست که این گفته‌ی وی حتی با مخالفت و اعتراض برخی کارگران رسمی روبرو شده است.

و یا کارگری گزارش کرده است که برخی افراد توسط حیاتی (فرماندار) به منطقه‌های مختلف - از جمله شادگان (بین آبادان و ماهشهر) - گسیل شده اند تا با سران (شیوخ) قبایل صحبت کنند تا بلکه از طریق پادرمیانی آنها و احتمال گوش به فرمان بودن برخی کارگران عرب از شیوخ، بتوانند از صفوف کارگران اعتصابی بکاهند.

از جمله برخلاف برخوردهای پیگیرانه در روزهای نخستین اعتراض - چه با نرمش و چه با تهدید و به عنوان مثال برخوردهای تهدیدآمیز حیاتی مقدم نماینده مجلس - اما در روزهای بعدی مسولان سعی کردند در بین کارگران حاضر نشوند و حتی از مدیران خواسته اند کارگران اعتصابی را به حال خود رها کنند و کارگران هر وقت دوست داشتند برای صرف غذا بروند. آنان قصد دارند از این طریق کارگران را خسته کنند.

(۹) - از بهار امسال دوربین هایی در راهروهای شرکت اصلی و ستادی کار گذاشته اند. و یا اخیراً به پیمانکاران مجوز اخراج کارگران اعتصابی را داده اند و آنها حتی در مساجد اعلام کرده اند که خواهان به کارگرفتن کارگر هستند و آماده هستند از میان بسیجی ها کارگر برای شرکت پیمانکاری خودشان جذب کنند. کارفرمایان توسط مقامات و مدیران مامور شده اند هر روزه لیست کامل حضور غیاب کارگران خود رات به مدیریت تسلیم کنند و یا اخیراً با شکل و شمایل فرم‌های استخدامی تمامی اطلاعات فردی و خانوادگی و محل زندگی کارگران را ثبت کرده اند.

(۱۰) - پیمانکاران از طریق بی حقوقی هایی که بر کارگران تحمیل می‌کنند سودهای کلانی کسب می‌کنند. زد و بند با مدیران و دادن حق حساب‌هایی به آنان از اصول اولیه‌ی کسب قرارداد با شرکت‌های مادر است. هر واحد تولیدی در پتروشیمی‌ای ماهشهر و بندر امام که زیر مجموعه‌ی یک شرکت است روزانه سود کلانی به جیب کارفرمایان سرازیر میکند. مثلاً در یکی از این واحدها چنانچه به ارزش کلی یک میلیارد تومان محصول ایجاد شود حداقل، ۲۰۰ میلیون تومان آن سود است (به نقل از یکی از مهندسان رسمی در این واحد). توضیح اینکه هر چند واحد تولیدی، در مجموع یک شرکت را به وجود می‌آورند و هر چند شرکت با هم یک شرکت مادر (مثلاً سهامی پتروشیمی بندر امام) را تشکیل می‌دهند. و می‌توان تصور کرد که هر شرکت چه اعداد سرسام‌آوری کسب سود می‌کند در حالی که سهم کارگران از آن در حد ناچیز است.

در این میان با پرداخت دستمزد بسیار پایینی به کارگران سود سرشاری به جیب کارفرما در شرکت پیمانکاری می‌رود. ضمن اینکه امکان اخراج و تهدید کارگران بسیار برای آنان در این سیستم ساده تر است و در واقع امنیت شغلی‌ای برای این کارگران وجود ندارد، مدیران شرکت‌های مادر نیز خیال خود را از کنترل و مدیریت کارگران و تن دادن به خواسته‌های و مطالبات کارگران رسمی راحت می‌کنند. در این میان کارگران شرکت‌های پیمانکاری تحت بدترین شرایط چندین درجه از دیگر کارگران بیشتر استثمار می‌شوند.

کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل‌های کارگری

۱۷ مهرماه ۱۳۹۰